V. évfolyam [illegible] 1908 október 31. [illegible] szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen [illegible]
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, [illegible] korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő: DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön. Ide intezendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemü pénzületek.

Csak egy virágszálat!

Halottak napja közeledése alkalmából.

Irta: gróf Vay Gáborné.

Sokaknak közülünk bizonyára volt már alkalma egy tüdővészes beteg lassu elhalását közelebbről is szemlélni. Nincs ennél szomorubb és szánalomra méltóbb látvány, és sajnos, a legtöbb áldozat a fiatal életek tömegéből kerül ki, azon tömegből, mely jogot és igényt tarthat az életre, annak minden teremtő alkotására és erejére — előtte állván egy emberélet egész jövője. Pedig hányan vannak ók, akiket e kegyetlen betegség megfoszt ezen természeti jogoktól — ezen természeti igényektől! Viruló fiatal leányok — gyakran a szülők egyetlen napfénye — elfonnyadnak, elhervadnak idő előtt és a halál fagyos lehellete megdermeszti bennök a tavasz virágfakadását! Lassu, gyötrő elhaláshoz vannak kárhoztatva fiatal családapák, kik a betegség magvát már is tovább hintették a jövő nemzedékbe! Hány menyasszonyt visznek esküvője helyett a temetőbe! hitvesek, anyák hányan — de hányan sorvadnak, pusztulnak el egymás után, anélkül, hogy az emberiség nagy zöme, mely együttvéve, olyan óriási hatalmat képvisel, csak egy vékony mentő deszkát is nyujtana feléjök!

Napról-napra látjuk és halljuk, hogy hazánkban mennyire szaporodnak a szobrok. Majd minden hónapban, valamelyik városban hull le a lepel egy-egy államférfiu, egy-egy költő, müvész, hős, vagy kiváló gazdász ércbeöntött alakjáról! Mennyi arany, mennyi holt kapitális egy tömb rideg, hideg, néma ércbe öntve! Mennyi kegyelet, mennyi elismerés, egy bevégzett pályafutás, egy örökre kihült sziv, egy soha vissza nem térő szellem iránt! Pedig az élet tovább forog; viszi, sodorja magával az uj erőket, sorvasztja, hervasztja öket mint őszi szél a növények leveleit s mind sürübben takarja be az enyészet leplével azokat, akik egészségért, erőért, életért kiálltanak segélyt az emberiség felé!

A világon minden emberi alkotás, minden munka eredménye, mondhatnám minden legkisebb tárgy további fentartásra szorul. Ha virágot ültetünk — gondozzuk is azt. Ápoljuk, öntözzük s ha sorvadni kezd, a napra visszük, vagy ablakaink közé tesszük, hogy érje a világosság. Fáinkat nyessük, megtálcázzuk, vadhajtásaikat elmetszük, a hernyóktól megtisztitjuk. Házunkat ha megrongálódott javitgatjuk, tatarozzuk; kertünk keritését kifoltozzuk, jószágainkat minden nyavalyától óvjuk; ha ragály üt ki valahol, beoltjuk öket s kiki módja szerint elkülöniti azokat! Megengedem, hogy mindennek rugója az egyéni haszonnak, az egyéni érdeknek kifolyása. De vajjon az összemberiség hasznára szánt áldozataink és fáradozásaink nem-e érintik ugyancsak az egyesek érdekeit és nem-e kell tehát kétszeres erővel közremüködnünk, hogy az nagyjában sértetlenül fenn álljon?

Az emberiség legóriásabb, legkiszámithatatlanabb kára pedig akkor is olt van, ha a fiatal élet és munk erők meddőn hevernek és idő előtt dülnek ki csoportostul, tömegestül. Pedig menynyire módunkban volna ezt megakadályozni ha egyöntetüen közremüködnénk abban, hogy a tüdővész rohamos terjedését megakasszuk!

A József Kir. Herceg Szanatorium ezt tüzte ki céljául és ezért fordult most is, halottak napja előtt az ország közönségéhez — »Csak egy virágszálért«!

Legyen az a koszoru, — melyet szeretteink sirhalmára viszünk, kevesebb virágból fonva, legyen a temetőben vagy a családi kriptában egy mécscsel kevesebb; a halottak iránti kegyeletet ez nem fogja csökkenti, de sőt csak emelni fogja! A koszorukból visszatartott virágszálakat és a kigyult temetők felmaradt mécseit pedig tegyük le a legnemesebb oltárok egyikére, az emberszeretet oltárának zsámolyára, hogy virágerdő nőjjön körülötte s hogy soha el nem oltható máglyatüz élessze melegével.

Csak egy virágszálat, csak egy sirhant mécset kérek!

A halál évadja.

Irta: [illegible] Pelia. Forditotta: [illegible]

A falevél csak egy évszakba' sárgul,
Virágot egyszer fú a szél az ágrul,
A csillag az evszakba' hulldogál —
De minden évszak a tied, Halál!

A nap dolognak van csak szánva s gondnak,
Az esték vig családi körbe vonnak,
Az éjnek adománya pihenés —
Hatalmas Ur, te mindegyikben elsz!

Es megvan ideje a röpke dalnak,
Lakmaruza-nak, gyöngyöző italnak;
Majd köny vagyon sorop s keserü gyász —
De éles két szemed mindég vigyáz.

Az ifjuság s a bimbó ugy mosolyoghat,
Hogy azt hihetnök, bájuk nem foszolhat:
Mindegy: a mosolyuk nem hat terád —
Te be nem várod az eres korát!

A falevél csak egy évszakba' sárgul,
Virágot egyszer fú a szél az ágrul,
A csillag egy evszakba, hulldogál —
De minden évszak a tied, Halál!

A fecske, hogy mikor kel vandorutra,
Mikor enyész a hold, mindenki tudja;
Tudjuk mi korban szökul a kalász,
De sohse tudjuk, ránk mikor találsz.

Akkor, midőn a tavasz illatárja
Élesztve leng a nyugvó ibolyára?
Avagy ha lábunk holt nárciszt tipor?
Ő egy évszakba' hal, mi bármikor!

Tory-téglagyárban, Celldömölkön
1000 drb. tégla 15 forint.

Ott vagy, hol orkán bőgve küzd az árral
S hol édes dallam cseng a légen áttal
Ha békés otthonunkba' heverünk,
S világi zajban is — ott vagy velünk!

Ott vagy, hol ernyős-sátru hűs berekbe
Barát baráttal társalog szeretve,
S hol szól a kürt, hol ellent ellen ül
S a vas sok büszke főt a sírba küld.

A falevél csak egy évszakba' sárgul,
Virágot egyszer fú a szél az ágrul,
A csillag egy évszakba' hulldogál —
De minden évszak a tied, Halál!

Somlói szüreti tintarajzok.

(Elbeszélte a régi jó világban Szabó Imre.)

(Folytatás.)

Barátom szívesen váltogatott szót értelmes gazdánkkal s folytatólagosan azt kérdezte tőle: hány hold lehet a hegy földjéből szőlővel beültetve? — Gazdánk bodor füstöt eregetve makra-pipájából, felelé:

»Uram, én csak olyan hitvány ember vagyok ám; hanem boldogult édesapámtól egyet-mást hallottam. Ő fiatalabb korában ura-ági vincellér volt, aztán hegybíró lett, az urak körül is sokszor megfordult. Hát ő mondta nekem, amint a számtartó urtól akoláskor hallotta, az egész beültetett tér a másfélezer holdat meghaladja.«

»Hát aztán jobb időben mennyit terem-

»Amint az Isten az áldását adja. Már ha jó termés van, 40 vagy 50 ezer akó körül csak elszürnek.«

»Bizony szép Isten-áldás. Lehet mondani, hogy Somló a vidék pénzbányája. Ez a hegy maga eltarthatja a vidék munkásait. Ha csak 5 pengő forintjával számítják is akaját, pedig így csak elmegy seprősen, mily roppant pénz az?«

»Bizony sok. Hanem hogy a költség és a munka is sok. Aztán a szegény ember sokszor megszorul, bitang áron kénytelen elvesztegetni.«

»Meg, úgy hallom — mondá barátom, — sokan meg is rontják a bort, azért csökkenik árában.«

Van ám olyan bolond ember, aki az áldott levet rossz hordóba szüri, aztán elhébérezi s a Séd-forrásból tölti föl. Viznek ugyan hatalmas víz, az urak háza is hordják, de bornak már mégse válik be. Természetes aztán, hogy az ily rossz izű zagyválékot silány áron veszik meg . . . De van itt, uram, még egy baj. Sokan rákapnak itt a mértéktelen ivásra. Hiába, alkalom teszi a tolvajt. Mindig hallottam, úgy is tapasztaltam, hogy a köznép gazdagsága a jó erkölcs; aki ezzel bír, semmi nélkül is gazdag; akinek pedig jó erkölcse nincs, annak nem használ a kincs, mert az erkölcstelenség előbb-utóbb mindabból kifosztja. Hej nem egyet ismerek én már, ki a Somlóból kiitta magát. A tarisznyából, melyben fölöslegesen hordják a csutorát, koldustarisznya lesz s a részeges embernek utoljára nem marad szőlejéből egyébb egy karónál, melyből, ha tetszik, koldusbotot faraghat.«

»Hallja! micsoda zaj ez?« A szedők megállva bámészkodnak s majd hangos hohotára fakadnak, majd kurjogatásokra törnek ki. Közben egy iszonyún rekedt torok tompa rikácsolása hallható. A zaj felénk jött, a rekedt éneket már hallani lehetett:

Bort ittam én, boros vagyok,
Hazá mennék, de nem tudok.
Aki tudja, mért nem mondja,
Merre van a falum útja. Heje ha!

Gazdánk arca egészen elsötétedett. A jó ember szives részt vett minden felebarátja bajában, főkép sajnálta pedig azt, kit az erkölcstelenség megrontott. Most is, midőn a részeg embert felénk jönni látta, részvéttel teljes fájdalom hangján mondá:

»Ime, uraim, mindjárt egy szomoru példa rá, mire viszi az embert a mértéktelen ivás. Ez a szerencsétlen egy igen jó módu gazdaember volt. Volt háza, feltelke, itt a hegyen egy derék szőlője. Kezdetben jól folyt a sorsa. Igen jó felesége került, aki őt a korhelységtől jó ideig visszafogta. Hanem utóbb erőt vett rajta a rossz pajtásság. Mindig a boriszákokkal cimborált, kik aztán egészen megvesztegették. A jó asszony bujában elhervadt. Az átkozott torok mindent megemésztett. Most már se ház, se telek, se szőlő. Gyermekei széllyel-szanaszét vannak a világban. Csak egyik leánya maradt meg apja mellett, egy áldott jó gyermek, kit, úgy hiszem, megáld az Isten. Gondoltam, hogy most is oldalán lesz. Nézzék csak, hogyan pirul szegény, de azért nem távozik apja mellől. Fölkeresi, ha a háztól eltéved, haza vezeti, otthon gondját viseli. Máskép eddig a szeméten veszett volna el.«

És ime a tántorgó mellett egy szépen termett fiatal leány ballag, vörösre sírt szemekkel, kipirult arccal, vigyázott az apa ingadozó lépteire s támogatva őt ereje szerint. Félre vonultunk. Egy részeg ember tekintete mélyen sebzi a szivet, melyben az emberi méltóság önérzete honol; s csak a hajlék mögül hatott hozzánk a fülsértő hangon elrikácsolt dana:

Én ugyan nem szüretelek,
Azért mégis vigan élek.
Hej-huj vigan élek.

(Folyt. köv.)

Halottak estéjén.

Ősz van. Sárguló falevelek hullanak a a sírokra, harmat csillog a haldokló virágokon, — nehéz őszi harmat, mely mintegy gyöngyszem tündöklik az őszi rózsa ezüstszinű szirmain. Bíborszinű alkony kezd elterülni a néma sírok felett, melyek között nem egy van, amelyre patakként hullottak egykor, vagy talán nem is oly régen a keserű könnyek.

Régi elmult emlékek ujulnak fel lelkemben, melyeket visszaemlékezni ugyan fájdalmas — de egyuttal oly édes is. Lelkem édes szülőföldem csendes kis temetőjébe zarándokol, hogy felkeresse szeretteinek csendes nyughelyét.

Óh! boldog idők, édes emlékek! megelevenedik előttem minden. Mintha csak itt járnának körütöttem azok, akiknek pirja fölött már oly régóta nyilik a virág, s zümmögnek a méhek. Felujulnak a már eltemettek hitt fájdalmak és kezemre hajtva fejem, — érzem, hogy könny ázott szemem. De kinek is ne volna most fájdalma, ki ne sirna ott a csendes sírok fölött?

Az elmult viharok képei felujulnak lelkünk előtt, melyek oly kérlelhetetlenül szakitották le a szivünk melegével, szeretetével ápolt legszebb virágokat. Igen, sirhatunk és szomorkodhatunk itt e nyugalom helyén mindannyian, nem csodálkozva rajta, mert hisz mindnyájunknak volt egy csillaga, mely lehullott az égről, mindnyájunknak volt — ha nem több — legalább egy virágszála, melyet oly gondosan, oly szeretettel ápolgattunk, de jött a zord vihar, a zord halál, mely letörte, elragadta kebelünkről ezen kedves virágot s a rideg sírba zárta.

Menjünk, menjünk tehát szeretteink sírhalmához ezen szent este, midőn már temetőnkre a sötétség mintegy óriási gyászfátyol borul s vigyünk egy-egy virágszálat s szivünk buzgó imáját oda a rideg sírhalomhoz.

Az én lelkem is siet — az oly korán letört — virágjainak egyszerü kis sírhantjához, hogy segitsen könnyeket hullatni drága szeretteinek, kik ott zokognak — egy kis koszoruval feldiszitett s néhány gyertya szállal kivilágitott sírja körül.

Óh! hányszor imádkoztunk már itt, holdvilágos nyári estéken, de most csak fájó lelkemmel szállhatok oda csendes kis sírodhoz, a keresztnek tövéhez, hol sötét gyászruhában egy bánatos leányka hullatja gyönyörü kék szemeből fájó, sajgó könnyeit. Ott lebeg a lelkem a virágos, kivilágitott kis sírhalom fölött, ott lebeg a néma csöndben, hogy meggyujtsa ő is szeretetének mécsesét ezen szent estén és elzokogja imáját érted, ki nem vagy itt velem.

Mintha csak ujból előttem volna; látom az életerős virúló szép virágszálat, mint nő, mint kezd fesleni, nyilni, de im ott a közelben már leselkedik reá a sötét, gyászos végzet. Látom, ifju élted, mint kezd egyszerre csak fonyadni, sorvadni s az a gyászos végzet: jön a zord halál, mely nem kérdezi kedves-e, nem nézi, hogy milyen fájdalmat, bánatot okoz, hanem könyörtelenül leszakitja keblünkről a virágot, kioltja ifju élted s zár a hideg sírba, mely körül most szeretteid térdre borulva zokognak. Óh! Mit érez a lélek egy ilyen sirhalomnál, hol látja azokat zokogni, kik nem kivilágitási pompát vagy szépen font koszorút jönnek bámulni, hanem imádkozni szeretteikért, mert jól tudják, hogy a halottak estéje nemcsak mulandóságra, hanem az örökkévalóságra is emlékeztet, jól tudják — s ezt oly jól esik tudni —, hogy az emberi élet nem ér véget a sírhatáron, hanem azontul is van még egy élet, hol azokkal, kik a sírnak mélyében pihennek, ismét találkozni fogunk. És ez a tudat ad megnyugvást lelkünknek, ez nyujt irt, tapaszt, fájó sebeinkre.

Mélyen zsong az estharang az éjben, áthatol a sötétségség gyászfátyolán s belopódzik szivembe. Csillagok milliárdjai tündökölnek az égen, — imára kulcsolt kezekkel borulok kis imazsámolyomra, hogy az örök Mindenható előtt »requiem aeternam«-ért esdjek azok számára, kik már oda a csillagokon tulra költöztek.

Preiner István.

Az életünk . . .

Irta: **Szabolcska Mihály**

Az életünk egynehány elhalló dal,
Egynéhány ének, szép körben elosztva.
— Gyermekkoromban legszebb énekem volt
»Tebenned biztunk eleitől fogva!«

Ám könyvem közt zsoltárom lassan
A történet könyve jött legfelül,
[illegible] előttem [illegible]
Lett a »Hazádnak rendületlenül!«

Majd jött az abrandozásoknak szent kora,
És vele sok bűbájos, tarka álom.
S uj dallal lett telistele a szivem:
»Szeretlek én egyetlenegy virágom!«

. . . Száll az idő és ez a dal is elhal,
Ránk borul lassan az alkonyi óra;
S elővesszük újra a régi zsoltárt:
»Tebenned biztunk eleitől fogva.«

HIREK.

Csak egy szál virágot a tüdőbetegeknek. Ez hallatszik holnap ezer meg ezer ajkról, mert az egész országban irgalomfillereket gyüjtenek a szegénysorsu tüdőbetegeknek. Az irgalmasságnak munkájában a mi vármegyenk is kiveszi részét s már tegnap megindult a gyüjtés munkája. Az egyesület adakozásra való felhivásában ezeket mondja: Százával kopog ajtónkon az utolsó remény. Százával sereglenek ajtónk ele a tüdőbetegek és esdeklésük megindító. Bagyadt, vertelen ajkukon az élettől való sóvárgás tör ki fuldokolva, szivetepően. Köztük több gyermekkel megáldott apák, anyák kérik, segitsük életükhöz, gyógyittassuk szanatoriumokban. S mi csak ugy tudjuk a halál jegyeseinek ezt a kérelmét teljesitem, ha — mint a multban — ezer meg ezer jószív ajánlja fel a halottak napja alkalmával a maga virágszálat a szegénysorsu tüdőbetegek megmentésére. — Az irgalom-adományokat első sorban arra használjuk fel, hogy minel több szegénysorsu tüdőbeteget ingyen gyógyittassunk már meglevő szanatoriumunkban, részben arra, hogy az országban levő három tüdőbeteg-rendelő intézetünket fentartsuk, részben arra, hogy egy uj szanatorium épitesi alapját növeljük. — Ha minden siron egy virágszállal kevésebb lesz, ha minden siron egy mécsessel kevesebb ég, e hiányzó virágszálból, mécsvilágból pislog föl egy halodó lélek és árvák, özvegyek bánatkönnyei ekként örömkönnyekké válnak. — Azért kéri bizó hittel minden nemes lélek irgalomadományát a József Kir. Herceg Szanatorium-Egyesület Budapest, VII. Akácfa-utca 30. szám.

Uj hadnagy. A novemberi katonai előléptetéssel általános csillaghullás van a hadseregben, amdőn minden hadfi parolijára illeszti az őt megillető fényes kis testecskét. Tory Kálmán honvéd zászlós, özv. Tory Györgyné fianak is jutott a csillagokból, akit ilfelsége hadnagygyá léptetett elő.

Eljegyzés. Goldring Sári kisasszonyt, Goldring Lajos helybeli izr. hitközségi kántor leányát eljegyezte Blau Miksa Győrből.

A Szt. Benedek-rend gyásza. A pannonhalmi szt. Benedek-rendnek nagy gyásza van. A tudós, rendkivül müvelt főpap: dr. Fehér Ipoly v. b. t. t. főapát mult szerdán hosszas szenvedés után elhunyt. Az elhunytban nemcsak a puritán papot, a fáradhatatlán rendfőnököt, de mint országos hirü paedagogust is gyászolja ugy a Rend, mint az Orsz. Tanügyi Tanács, a M. Tud. Akademia, a tudományegyetem, az Orsz. Pázmány-Egyesület. — Dr. Fehér Ipoly a hontmegyei Visk-en született 1842-ben. — 1858-ban lett novitius bences, 1865-ben felszentelték és ugyanazon évben megszerezte tanári oklevelét. Rendkivüli talentumát látva főnöke, azonnal kinevezte őt a pannonhalmi főiskola tanárává, hol 10 évig tanitott; onnan az esztergomi főgymnasium élére került, hol rendkivüli eredményeket ért el és a vezetése alatt álló főgymnasiumot országos-hirűvé tette. 1882-ben már mint a Ferenc József-rend lovagja — a [illegible] tanárképző fő-azzatója lett s mint ilyen oly magas niveura emelte a délvidék középiskolait, hogy Szerbiából átjártak a mini zterek tanulmányozni azokat. 1892-ben lett főapát. Rendfőnöksége alatt lett a komáromi és kőszegi algymnasium főgymnasiummá; a Rend vagyoni viszonyait a jelenkor követelményeinek megfelelően magas szinvonalra emelte; számos ujabb épitkezés ugy a gazdaságokban, mint az egyes rendházaknál külön is, az ő nevéhez fűződik. — A mult szombaton jött meg Budapestről Pannonhalmára, hol udvari papjainak teljes lelki nyugalommal kijelentette, hogy az orvos-tanárok szerint állapota remenytelen; és ugy is volt! A folytonosan munkás élete az idult gyomorbaj, mely erősebben 3 év óta gyötörte, ki is oltotta. Temetése, melyen a celldömölki szekhazat Wagner Lőrinc apát és Gácser József plebanos képviselék, tegnap ment végbe Pannonhalman óriási részvét mellett. A szertartást fényes assistentiával gróf Széchenyi Miklos győri püspök végezte. — Celldömölkön az elhunyt patronusért tegnap reggel 8 órakor volt az isteniszolgálat, melyen igen sokan vettek részt.

A Rákóczi-ünnep. A vármegye csütörtökön délelőtt fél 11 órakor rendkivüli közgyülést tart, amelyen leleplezik Rákóczi Ferenc arcképét, amelyet az alispán a vármegye nagyterme számára megfestetett. Az ünnepsegre a megyebizottság tagjain kivül a megyebeli egyházi állami és katonai hatóságok fejeit is meghivta az alispán!

Visszaküldött alapszabály. Jánosházán az iparos kör leven megalakulóban, az alapszabályt a belügyminiszteriumba küldték jóváhagyás végett. Mint értesülünk, az alapszabály visszaküldetett pótlás végett.

Közgyülés. A marcalvölgyi vizitársulat november hó 13-án délelőtt 11 órakor tartja közgyülését városunk tanácstermében. Ezt megelőzi a választmány ülése, melynek kezdetét 10 órára tüzték ki.

Ha a Haverda-ügy t rgyalásáról a helyszinen felvett pontos, érdekes és kimeritő tudósitást akar olvasni, fizessen elő a Szabadkán megjelenő »Bácsmegyei Napló«-ra egy hónapra 1 kor. 20 fillérért. Ez a kitünő vidéki lap gyorsan és pontosan beszámol mindenről.

Egy vértanu emlékezete. Mult vasárnap volt hatvan éve, hogy Budapesten az Ujépület udvaran Haynau bitófára huzatta Szacsvay Imrét, Nagyváradi első népképviselőjét. Szacsvay együtt halt a bitón Perényi Zsigmond báróval, a főlsőház ősz elnökével és Csernus Mano pénzügyminiszteri tanácsossal. Férfiasan, elszántan léptek a bakó elé. Mint Nagyváradról jelentik, mult hetfőn gyászistentiszteletet rendezett a vértanu pavét viselő és emlékét megható kegyelettel őrző asztaltársaság.

Bleriotrol irnak, beszélnek ma egész Európában, sőt más világrészeken is. Becsből tudósitanak bennünket, hogy az aviatikának egy barátja fölajánlott a hadvezetőségnek egy Bleriot-féle repü ögepet s azt a hadvezetőség el is fogadta, de bizony a gép csak a jövő évi áprilisba jöhet meg, amiyira el van halmozva a Bleriot-gyár megrendelessel. — Itt emlitjük meg, hogy nekünk magyarokinak is van jövő évi aviatikusunk Kutassy Ágost szemelyében, akinek saját gépe már a fővárosban van és aki uj készüléket nem sokára a Magyar Aviatikai Bizottság részvételével ki fogja próbalni.

A szentgotthárdi diákok sztrájkja. A szentgotthárdi gimnázium VII. osztályú tanulói a sztrájket megszüntettek. A tanartestület vizsgálatot inditott és a renitens tanulók közül negyet negyedfoku (igazgató elé idezés), kilencet ötödfoku (tanartestület elé idezés), harmat hatodfoku (kizárás) büntetéssel sujtott. Az iratokat felterjesztették a közoktatasügyi miniszterhez jovahagyás végett. A tanulók közül tizenkettő már rendesen látogatja az előadásokat, egy kimaradását jelentette be.

Szüret a Balaton mentén. A Balaton menteről irják nekünk: Mig az egész országban szomoru a szőlősgazdák arca az idei szüret alkalmával, mert az idei termés alig 30 százaleka a tavalyi bő szüretnek, addig a Balaton menten a szőlőhegyeken a rég nem hallott nota járja cigány mellett, jó murci mellett. Az idei termés mennyiségileg nem marad a mult évi mögött, minőségileg valamivel gyengebb lesz.

Balatoni községek a helyközi telefonhálózat. A kereskedelmi minisztér elrendelte, hogy Lelle, Faluszemes és Zamárdi községek a belföldi helyközi telefon forgalomba bevonassanak. A bevonas már október 15-én életbe is lépett.

A Klein Márkus Fiai cementnagykereskedők mai hirdetését az olvasóközönseg szives figyelmebe ajánljuk.

Uj szaklap. Budapesten, Molnár Ernő szerkesztésében uj szaklap indult meg »Pénzügyi és kereskedelmi lapok« cim alatt. E közgazdasági lapnak előfizetesi ára; évenként 16 korona.

280 kepet tartalmaz a Könyves Kálmán most megjelent kepkatalógusa, mely többek között Benczur Gyula »Millenaris Hódolat« c. festményének mását is magában foglalja. A képjegyzek kizárólag magyar művészek alkotásairol számol be, ami a legjobb bizonyitéka, hogy a Könyves Kalmán a magyar művészet népszerüsitését tüzte ki céljául és ezt a célt szolgalja nagy lelkesedéssel és buzgalommal. A csinos kiállitásu füzetke 50 fillérért rendelhető meg a Könyves Kálmán Magyar Mükiadó Részvénytársaságnal, Budapest, Nagymező-utca 37. A társaság ezen összeget minden megrendelőnek visszatéritti.

[illegible]

A soproni baromfikiállitas bezárása. A Magyarországi Országos Földmivelők Gazdasági Egyesülete által Sopronban folyó hó 22—24-en rendezett országos tenyészbaromfivásár a legjobb sikerrel záródott. Jóllehet a vásár hazára a vásárnap estére tüzetett ki, mert a nemző nap délelőttjén is a legélénkebben folyt a vásár. Magánosokon kívül főleg az osztrák baromfitenyésztési egyesület titkára Heraeck Ferenc, továbbá a horvát kormány bizottsága osztályának kiküldöttje vásárolnak nagyobb mennyiségű és kiválóan erős tenyészanyagot. Felbuzdulva [illegible] jó sikeren és az egyes [illegible] vásár folytatott eszmecsere [illegible] tenyésztőkkel elhatározta, hogy [illegible] nyomán, az egyesület gépkel[illegible] a jövő év tavaszán keltetőgépekkel [illegible] osztani ki és keltetőgép-versenyt rendez. A cél pedig, hogy a tenyésztési anyagunk kellő nemes vérben tartásához szükséges tenyészállatok évenkint kiosztásra a kellő mennyiségben és tiszta vérben tenyésztessenek ki, az egyesület elhatározta, hogy a [illegible] jól bevált tenyészállomások mintájára működési területén több pepinertenyészetet állít fel s ez ügyben a szükséges támogatásért és irányításért a földmivelésügyi kormányhoz feliratot intéz.

TÖRLEY
PEZSGŐ.

Mézédes csemegeszőlő, sa[illegible]zella és muskotály nemes fajok, [illegible] postakosarankent 2 K 80 f, met[illegible]rmázsánkent kosarastul 42 K, vérpo[illegible]os paradiesom métermázsánként 20 [illegible] K előleg beküldéssel, őszi durac[illegible]ci barackot (befőzésre remek példányok) postakosarankent 3 K 40 f, csaszár- és szegfű-körtét, retes és csemegő-[illegible]almat 2 K 20 f, házilag [illegible] barackkivárnak kgr-ját, amiben a készlet tart, 2 K 40 f, kis üstön főzött hamisitatlan barack-konyaknak 5 kgr-os domyonnal felelősség mellett 10 K-ért utánvétellel szállitja Gyümölcskivitel Csongrádról.

SZOLOOLTVÁNYT

ne vegyen addig, mig az alanti telepről árjegyzéket nem kér, mert ezen telep a közönség elősegitésére alakult és oly olcsó áron lehet oltványt avagy más egyéb veszszőt beszerezni, hogy más telep ezen árakkal nem versenyezhetik. Az árjegyzék sok hasznos tudnivalót tartalmaz és **ingyen, bérmentve** küldetik, aki czimét tudatja.

Cim:

SZŰCS SÁNDOR FIA

szőlőoltványtelepének főkerta Czelldömölk (Vasm.)

STECKENPFERD-

Liliomtej-szappan.

Legnyhább szappan bőrápolásra és pattanások ellen.

MINDENÜTT KAPHATÓ

Megnyilt az első czelldömölki

„Titánia" gőzmosó és tisztitó intézet.

Elfogad mindenféle fehérnemőt, u. m.: ingek, gallérok, kezelők, [illegible], továbbá függönyök, blusok és minden e szakmába vágó munkák mosását, vasalását és tisztitását — Vidéki munkák rendelése gyorsan és pontosan eszközöltetnek. — Intézeti helyiség: **Gáyer-féle ház.**

Levél-czim: „TITÁNIA" CZELLDÖMÖLK.

MINDEN

CEMENTFOGYASZTÓT

tisztelettel felkérünk, hogy **portland** és **román cement-szükségletének 1910. évre való fedezése előtt ajánlatainkat a saját érdekében bekérje,** mert a fenti cikkeket bármely gyárnál is előnyösebben szállithatjuk

KLEIN MARKUS FIAI
cementnagykereskedők és
a Magyar Vulkán cementgyár részv.-társaság salyi gyárainak dunantuli — vezérképviselői, SOPRON. —

MINDENSZENTEKRE

KOSZORUK

jutányos árban, a legszebb kivitelben, élő és preparált virágokból, pálmalomb, stb. diszitésekkel, a legkényesebb igényeknek teljesen megfelelően készittetnek

MÓR GYULA műkertészetében Czelldömölk.

Előzetes rendeléseknél az árak jóval olcsóbbak!

Nyomatott DinkgrevenNándor villamerőre berendezett könyvnyomdájában Czelldömölk.